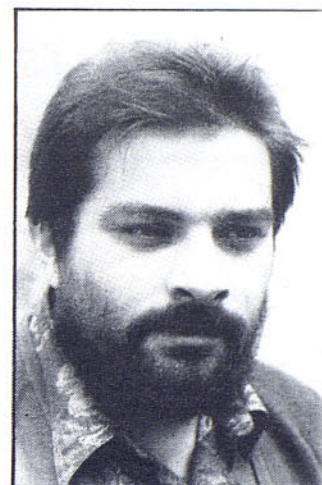

Comença el VII Torneig Local de Futbet amb onze equips participants

Margalida Rosselló, des del primer de juny, és la nova Assistenta Social de la vila

«Sa Paparra» va desaparèixer, però deixaren deu anys d'història cultural

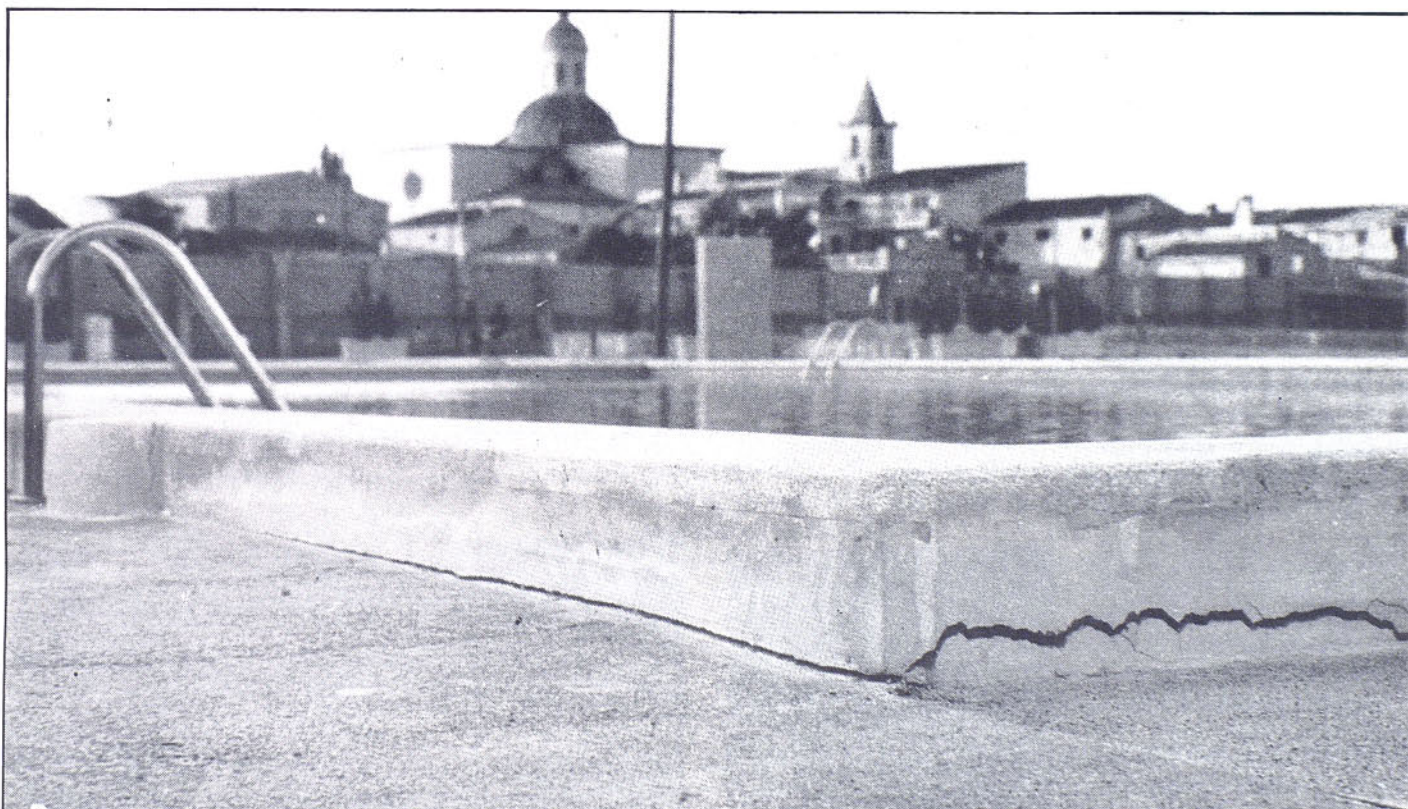
Intents per formalitzar un equip de gent que treballi per una ràdio i televisió local

Conversa amb Bartomeu «Pujol»

Estan situats vora el camp de futbol

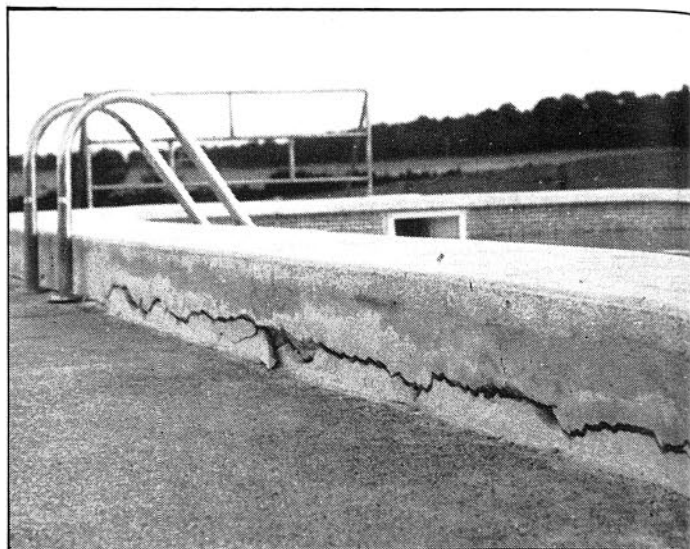
El PP denega la compra d'uns terrenys on poder construir unes escoles noves

Per segona vegada en vuit mesos

S'enfonsa la terrassa de la piscina

Si a finals de novembre de l'any passat, part de la terrassa de la piscina municipal fou aixecada al comprovar-se que les plaques de formigó passaven per ull, ara, quan sols es compleixen nou mesos des de que fou inaugurada l'obra, la terrassa torna presentar greus deficiències de construcció. Els crivells rodegen tot el perímetre de la piscina amb uns badalls de dos i tres centímetres. El cost de l'obra ha estat de 14.250.000 pessetes. L'empresa que la va realitzar es diu «Carpa S.A.» i ja va haver d'arreglar els crulls detectats un més després de la inauguració de la piscina.

Encara no fa un any que va esser inaugurada

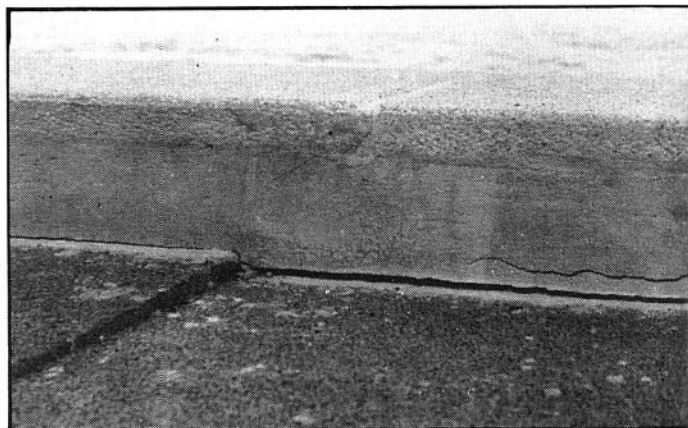
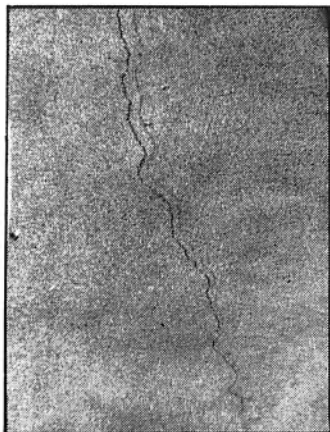
S'enfonsa, per segona vegada en vuit mesos, la terrassa de la piscina municipal

El primer dissabte de juny, dia 2, s'obrien al públic les portes d'accés a la piscina municipal. L'any passat, es pensava tenir l'obra acabada per les festes de la Beata, però el retràs es va fer llarg fins que el 10 de setembre fou inaugurada. Poc més d'un mes després els crulls apareixien a un dels laterals de la piscina. En el mes de novembre l'empresa «Carpa S.A.», que l'havia construïda es feia càrrec de les despeses d'arreglar la desfeta. Ara quan comença l'estiu, una altra vegada els crulls decoren la terrassa. Hi ha plaques que s'enfonsen i provoquen petits escalons.

També es pot comprovar com les plaques de grava i portland es crullen i com el renou que se sent quan es bota, és de buit. El replè on s'ha construït la terrassa no va esser pitjat i ara sembla que es paguen

les conseqüències. Pareix esser que l'efecte que s'ha produït és el mateix del que ha passat a les síquies dels carrers asfaltats durant l'estiu del 89. El desnivell entre les plaques és prou evident i caldrà una reforma perquè el recinte no quedi en l'estat actual, que no és el d'una obra que encara no ha complert el seu primer any des de què fou inaugurada.

M. Barceló

Les plaques ja presenten un perillós escalonament

Els crulls envolten tota la piscina de la vila

«ES MOLÍ NOU»

Publicació mensual de
l'Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Depòsit Legal
PM: 366 - 1986

Edita:
Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Col·laboren:
Francesc Amengual
Miquel Barceló
Joan Bauçà
Antònia Bauçà
Bartomeu Català
Biel Monserrat
Jaume Nigorra
Jaume Sansó
Pere Fons
Catalina Bauçà
Col·legi Públic

Llocs de venda
Ca'n Caminer
S'Estany

Impresa a
Informacions Llevant, S.A.
Passeig Ferrocarril, 1
Tel. 55 03 28
07 500 Manacor

Els articles publicats en
aquesta revista sols
expresen l'opinió dels seus
autors

Les obres del PP i la seva poca dignitat política

A partir d'aquest mes entram en el darrer any del present mandat municipal que ha estat marcat per tot un enfiloi de deficiències a les obres, fruit d'una política defenestrant, encapçalada pel batle i seguida pels tres regidors que més que res aguanten ja els ciris en el funeral polític de Bernat Garí. Així i tot dins la maror que viu el nostre Ajuntament no es pot oblidar la corresponsabilitat dels dos regidors fugits del PP en una sèrie de temes que en el seu dia comptaren amb el seu vot. Tampoc es pot oblidar el deure dels partits de l'oposició en controlar les desfetes que hi ha a la majoria d'obres promogudes pel PP. I ara més que mai tenen l'oportunitat sinó de governar, d'almanco rectificar algunes línies d'actuació municipal, que, com deim al començament, han estat la major part de signe negatiu.

Des d'aquestes pàgines s'han denunciat les irregularitats en les obres del clauveram. Endemés de tenir un alt cost, s'han realitzat amb un descontrol i unes conseqüències de jutjat de guàrdia. Els carrers per on han passat les tuberies estan plens de clots i per més fer aprofitaren l'aixecament del carrer Bonany per instal·lar una xarxa de recollida d'aigua pluvials que a l'arribar a la carretera es transforma, quan plou, amb un brollador que torna tirar les aigües per damunt l'asfalt. De la placeta construïda vora el «Molí Nou» en el carrer de Sant Martí val més no parlar-ne perquè tal vegada és l'obra que hi volien els veinats. I sense moure'ns del lloc podem repassar l'estat de la terrassa de la piscina del que en aquest número en donam proves gràfiques que ho diuen tot. De què els clots i els crivells s'arreglin depèn de l'Oposició, PSM i UM, però sobretot de què el Grup Mixt posi les coses clares i demostrí que el seu interès és l'interès del poble, per eliminar qualsevol complicitat de fets anteriors en els que hi prengueren part enganyats. Com a exemple tenim la correcta alineació amb la proposta del PSM d'anul·lar l'obra de la plaça de Can Teco. Creim que és hora de què les coses malfetes s'arreglin i sobretot, convé evitar i rompre les darreres burles del PP cap a qui ara tenen el poder de decisió.

S'ha de combatre amb les armes legals que permet la democràcia, el que un batle com el que té ara aquest poble, pugui permetre que la golafreria de dos exregidors, amb devolució de favors sospitosos, els hi deixi emprar de forma gratuïta l'aigua que pagam tots els vilafranquers, obrir una gestoria il·legal quan tothom que té un comerç ha de pagar religiosament els seus impostos i que a damunt els hi permeti construir-se una piscina de forma il·legal i que segons l'oposició no figura en els plànols del seu xalet.

S'ha de combatre que el batle pugui convocar a la gent interessada en cubrir una vacant d'auxiliar administratiu a on s'ha apuntat una sèrie de persones i llavors sense donar més explicacions als presentats, ni fer cap prova de qualificació, «elegir» a dit. S'ha de combatre els «plantons» en els plens d'un grup que sols és capaç de presumir de serietat davant els seus incondicionals. Perquè a nosaltres, la lògica ens diu que els qui se presenten a uns càrrecs públics, ho fan, endemés de què «perquè professen un gran amor al poble», també perquè tenen temps per dedicar-hi. Per tant si els seus negocis no deixen temps per dedicar a la política el més sensant sembla que és retirar-se i evitar que el poble continuï capficat dins el «fer riure a tota Mallorca».

Convindrà, d'aquí en endavant, adreçar les actituds dels qui manegen els doblers de tots, intentar que els carrers s'arreglin amb garanties, que els crivells siguin arreglats, que qui té luxes els pagui, que qui s'enriqueix amb una gestoria il·legal, la legalitzi, que els accessos als llocs de treball de l'Ajuntament es facin de forma clara i sense favoritismes i que el batle i el partit que «governa» aquesta vila siguin els primers en respectar als demés regidors, que ara representen a la majoria de vilafranquers. Si l'Oposició (PSM, UM, Grup Mixt) no és capaç de lluitar contra aquestes desfetes, el poble d'aquí a un any té temps d'abocar-se al desengany que dona pas a una perillosa anarquia.

La Democràcia ben aplicada és el millor dels sistemes de govern. Si n'hi ha que l'interpreten sols com un trampolí cap al poder sense cap intenció de servei al poble, com és el cas de Vilafranca, i en un moment determinat la seva representació es converteix en minoritària, hi ha el camí legal que es diu «moció de censura» per restablir al manco la dignitat a una casa, l'Ajuntament, convertit en el fortí d'alguns que fins i tot donen la impressió de què es senten «il·luminats».

Remolatxa roja

Alguns autors la consideren originària d'Àfrica, però la majoria, postulen que el seu origen és Itàlia. Hi ha moltes varietats de remolatxa roja i la més comú a Espanya és l'aixafada fosca (*Beta vulgaris*).

Ja a l'antiga Grècia era coneguda com a febrífuga (que disminueix la febre). Els romans s'alimentaven amb ella en la conquesta del seu imperi.

VIRTUTS I PROPIETATS

Es sol comparar el valor nutritiu de la remolatxa roja amb el de la pastanaga, i no sense motius, doncs totes dues plantes (millor dit, arrels), tenen molta energia tel·lúrica (terrolana). Com la pastanaga, és igualment molt rica en caroteno i desenvolupa un paper cefalític de primer magnitud, alcalinitzant enriquint la sang en poc temps. La remolatxa roja conté un 60 per cent de sals minerals. La remolatxa és rica en sucre, pel que se la sol recomanar a l'hivern ja que alimenta sense congestionar l'organisme (cosa que no troban en els aliments refinats o sia el sucre blanc i farina blanca, en els quals el nitrat de carboni i principalment el midó hi són ben concentrats), ja que es pot dir que té metabolisme propi, gràcies a les seves vitamines, sals minerals i fibra cel·lulosa (que és el rebuig fecal que combat el restrenyiment). Menjada crua és refrescant, per tant no hi hauria de faltar a l'estiu a les ensalades.

El doctor B.S.Franc recomana encara més la remolatxa roja com a tònica cerebral, així com per combatre el problema d'una vellesa prematura. També el doctor L. Ochoa, parla d'ella d'aquesta manera: «el suc de la remolatxa roja és un ràpid i intens constructor de les plaquetes de la sang, així com un transportador d'oxigen i endemés en la revitalització com la nostra, on les persones estan fartes o atapides d'aliments àcids-formadors i on el res-

trenyiment és tan comú; la remolatxa roja hauria de menjar-se amb molta més freqüència, doncs és un poderós revitalitzant dels àcids orgànics i té un magnífic efecte laxant».

«D'entre totes les verdures comuns —continua dient el doctor Ochoa—, la remolatxa roja és la tercera portadora de ferro orgànic. El ferro sols és un element alcalí que ajuda a la remolatxa a neutralitzar els cosos àcids, sinó també que és el de més importància en la formació dels glòbuls rojos de la sang, venent la baixa resistència i produint energia».

«La remolatxa roja també és un bon suministrament de coure, de manera que conté els dos principals elements per enriquir la sang».

«El coure orgànic, del qual la seva deficiència pot causar anèmia, ajuda a l'organisme a utilitzar el ferro, en l'elaboració de la matèria colorant roja de la sang. Així doncs, el coure i el ferro treballen junts. La remolatxa roja, és endemés molt rica en potasi, silici, sodi i també figura entre els relativament pocs aliments que contenen cinc, un element necessari pels teixits cerebrals que funciona en connexió amb el fòsfor».

«La remolatxa roja pot ésser considerada la més rica font de magnessi entre els aliments coneguts. Avui en dia s'ha investigat tant damunt les nostres glàndules endocrines, de les secrecions internes, etc... que s'ha arribat a saber que el magnessi és un aliment alcalí que serveix per alimentar i regularitzar la funció d'aquestes glàndules, encara que en veritat, sols hi ha un feble índex de magnessi en el cos, malgrat tot aquest petit vestigi, alimenta a les glàndules endocrines i millora la qualitat de les seves secrecions internes. El magnessi és doncs essencial per vigoritzar les glàndules suprarenals, els ovaris, els tiroïdes, les paratiroides, la hipofisi, la glàndula pineal, etc, etc. Endemés està present en els glòbuls rojos de

la sang en quantitat més reduïda que el ferro; no obstant, influeix en el transport de l'oxigen des dels pulmons fins a totes les cèl·lules de l'organisme».

«També el magnessi ha estat considerat com l'element capaç de despertar un fetge inactiu i endemés tranquil·litza els nervis perjudicats per un esforç sobrat. És per això que els aliments rics en magnessi com la remolatxa roja, han estat recomanats pels dolors nerviosos del cap i per a vèncer la incapacitat per concentrar-se. Veim doncs que la remolatxa roja és molt convenient pels anèmics, per la seva riquesa en ferro, potasi i magnessi. Amb ensalada constitueix un magnífic medicament per a combatre els desbarataments de la sang, fetge, melsa, etc.»

És molt apreciada com desinfectant de les vies renals i com sedant del sistema nerviós. Prevé i corregeix, gràcies a la seva cel·lulosa, d'un mode natural el restrenyiment. En la tuberculosi, afeccions hepàtiques i artritis desenvolupa un paper de molta importància. Però el que és més de destacar —com ho fan molts d'autors—, és la seva qualitat d'aliment de prioritat en la lluita contra el càncer i especialment el suc fresc.

Segons el doctor Ferengzil, metge de l'Hospital de Budapest, la remolatxa roja conté un principi anticancerós, del qual la seva activitat no es destrueix en la digestió. S'atribueix aquest efecte de la remolatxa roja damunt el càncer que el suc fresc restableix l'equilibri en la cèl·lula, perquè suposa que aquest equilibri és el que provoca les ordes i perturbacions a nivell dels teixits, afavorint l'aparició dels tumors cancerosos.

També és molt important la seva aportació i eficàcia en la lluita i prevenció de la leucèmia. L'han de menjar amb prudència els colitis i els qui tenen acidesa d'estómac.

Bartomeu Català «Mub

Properament es col·locaran «Stops» als carrers que donen a la carretera

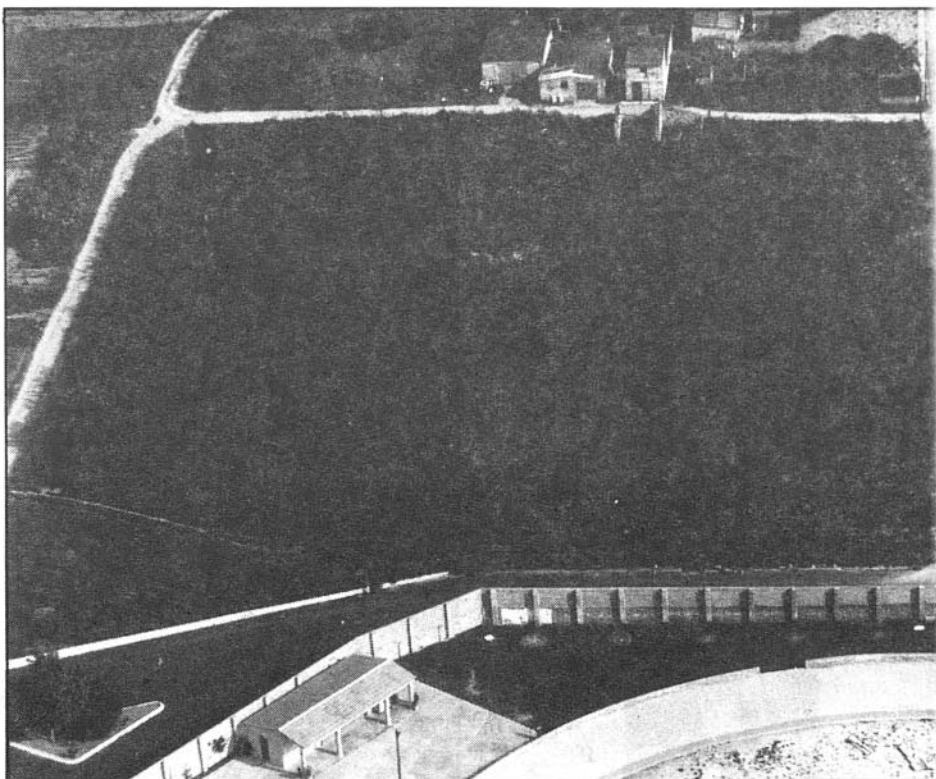
El PP denega la compra d'uns terrenys on el PSM proposa construir unes escoles noves

M. Barceló

Tots els punts debatuts en el ple del passat 15 de maig foren tractats a la sessió ordinària del mes d'abril. Un dels temes que es varen aprovar per majoria, però no absoluta, fou la compra d'uns terrenys vora el camp de futbol, on en el futur s'hi podria construir unes noves escoles, segons el PSM, «ja que les actuals són prou velles». La compra proposada era de vuit milions a pagar en quatre anys. El PP va considerar que el preu era molt alt i a l'hora de votar ho va fer de forma negativa. A favor ho feren tres regidors del PSM (ja que Joan Bauzà, al ser part afectada per la compra es va abstenir), UM i el regidor del Grup Mixt Salvador Barceló. La secretària advertí de què segons entenia ella, basant-se en la Llei de Règim Local, per fer aquesta compra s'havia de realitzar una operació financera i per tant es feia necessària que l'aprovació fos per majoria absoluta. Amb aquesta opinió no coincidí cap dels grups que votaren a favor. Sembla ésser que per a què l'acord sigui vàlid el PSM haurà de presentar, per tant, un recurs.

Altres punts duits a aquest ple i que havien estat aprovats a la sessió del mes d'abril foren ratificats. Així per exemple, l'anul·lació de fer una plaça a dalt de la vila amb un cost de 21 milions de pessetes quedà definitivament aprovada. També es va acordar el fer un ple ordinari cada primer dissabte de mes a les onze del matí.

I precisament el primer ple a celebrar després de l'acord anteriorment esmentat era el convocat pel dissabte dia 2 de juny. En canvi ni el batle ni cap dels altres regidors del Partit Popular es presentaren al saló d'actes de l'Ajuntament, pel que el ple es va celebrar el dilluns dia 4, en segona convocatòria, a les onze del matí. El punt més interessant a debatre era el de la «depuradora». De

Vista aèrea dels terrenys que hi ha vora el camp de futbol

forma unànime es va acordar que la comissió de seguiment de les obres del clavegueram es fes càrrec de gestionar amb els propietaris de S'Hort de Sant Martí, la possible cessió per part d'aquests, d'uns terrenys on poder-hi construir la depuradora i arribar a un acord sobre les possibles contraprestacions que podria donar l'Ajuntament.

Abans d'arribar als «precis i preguntes», el PSM presentà unes quantes mocions però no foren ni tan sols dutes a votació perquè el batle considerà que les propostes del grup nacionalista entraven dins les seves competències.

A partir d'aquí la discussió es va centrar en les interpretacions que es poden fer de la normativa de Règim Local. Una de les propostes era que Pep Sansó fos designat nou delegat de Vilafranca davant la Mancomunitat del Pla. Una vegada més el batle

digué que la delegació era competència seva i que «En Pep no serà el delegat». La proposta no es va votar i la opinió de la secretària sobre la competència del batle en aquesta delegació reforçà la postura de Bernat Garí.

En el «precis i preguntes», a petició de UM, el batle informà que properament es col·locaran els «Stops» a tots els carrers que donen a la carretera i que també s'asfaltarà de bell nou el bocí que creua el nostre poble. Sobre la possible col·locació de semàfors, demanada pel PSM, Bernat Garí informà que aleshores encara no s'havia rebut l'informe demanat sobre aquest tema. Una altra pregunta feta per Pep Sansó del PSM va fer referència a la situació de la urbanització de Sant Martí. El batle digué que a l'Ajuntament no es sabia res del futur de la possessió.

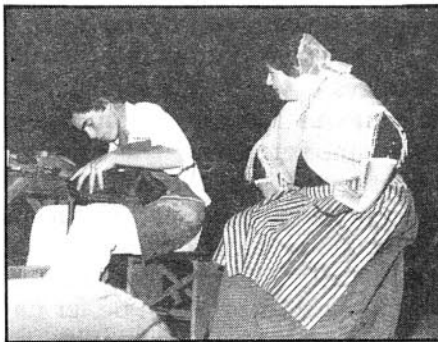
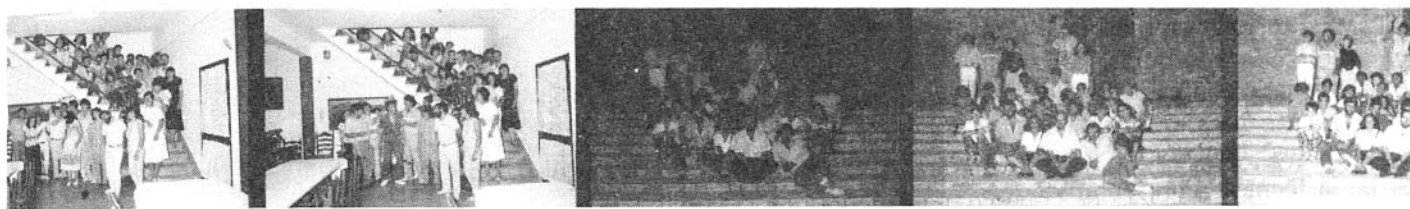

Origen del grup teatral

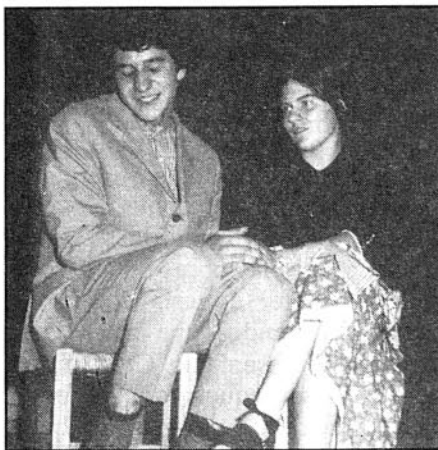
A principis de l'any 1980 hi va haver, per una part, en Tomeu Pujol que, il·lusionat en formar un grup de teatre, digué a un estol de joves per representar una comèdia. Ell cercà aquests joves i després, tots plegats, llegírem l'obra de teatre, repartírem papers i ens posàrem a assajar l'obra. Però, per una altra part, hi va haver una altra gent, dins els quals hi havia l'amo en Pedro Morlà, i l'amo en Mateu «avion», que també decidiren fer una comèdia. Cercaven la gent necessària per poder-la representar. Repartiren els papers i es posaren a assajar. Quan feia poc temps que havien començat a preparar l'obra, el seu director, l'amo en Pedro Morlà, es morí. Els assajos quedaren aturats per una pe-

tita temporada. Després agafa el càrrec el Director l'amo en Miquel Sol·leric que, al mateix temps feia d'actor a la comèdia primerament esmentada, i llavors també en feria a la que ell dirigia. Va esser per aquest motiu (el que l'amo en Miquel està aficat dins de les dues comèdies) que les dues companyies que s'estaven formant es juntassin en una sola companyia. Estàvem tots assajant i un dia ens digueren per fer-nos una entrevista a un diari regional. Va esser per aquest motiu que ens posàrem a cercar un nom per la companyia i va sortir, com si diguéssim a l'atzar, el nom de «Sa Paparra», que ja es va quedar per sempre.

OBRES REPRESENTANTES

Jutjat de Pau
S'arrepentida
Els calçons de mestre Lluc
Ous de somera
Primer l'amor que l'herència
El tio de l'Havana
Don Ventura veranea
Molta feina i pocs doblers
Punyeta de món
Aquest divorci, mal asunto
Fotre per viure
Metge a garrotades
Sian benvingut
ASSAJADES:
La fira de les banyes
El bosc de la senyora àvia
Aquesta nit tanquem

COMPONENTS

Miquel Capellà Barceló, Bartomeu Garí Ferriol, Pere Garí Ferriol, Andreu Bover Nicolau, Llorenç Bover Nicolau, Catalina Bauça Sureda, Catalina Bel Barceló Vázquez, Polita Garcías Grimalt, Margalida Garcías Grimalt, Xesc Amengual Bauça, Jaume Sansó Caldentey, Esperança Jaume Forteza, Amador Barceló Nicolau, Maria Riera Gayà, Margalida Oliver Barceló, Antonia Gayà Barceló, Miquela Barceló Nicolau, Catalina Barceló Nicolau, Maties Galmés Font, Miquel Mas, Damiana Huguet Font, Bàrbara Sansó Portell, Catalina Sansó Caldentey, Miquel Huguet Font, Catalina Barceló Rosselló, Mateu Català Sansó, Catalina Roselló Barceló, Jaume Chapira Rosselló, Maria Barceló, Sebastià Barceló Nigorra, Andreu Font Garí, Rafel Sansó Caldentey, Bartomeu Barceló Morlà, Jaume Cladera, Margalida Gayà Mestre, Biel Rigo, Sebastià Roig, Antonina Ferrer Bover, Tomeu Estelrich.

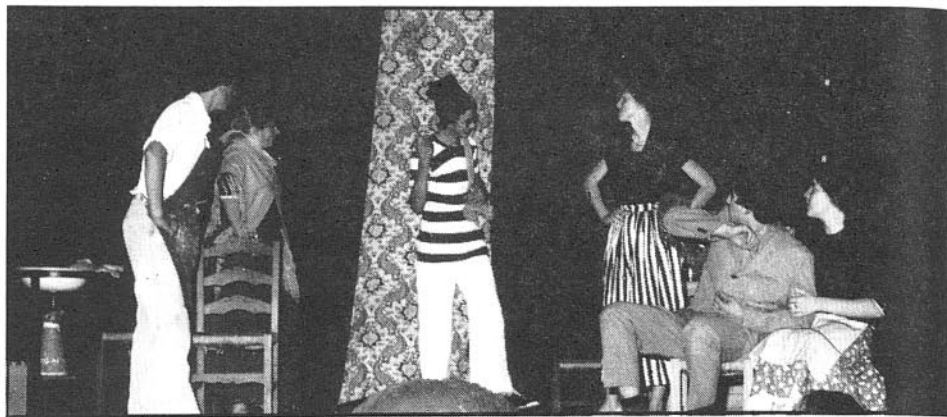
Sa paparra: El perquè de l'escisió

El grup de teatre Sa Paparra, com a tal, va funcionar molt bé al seu inici, que va ser fabulós, amb un èxit avassallador en cada una de les desitjades funcions que representava.

Si bé la tècnica representativa dels actors era poca i el director l'amo en Miquel Sollell, per una banda, i en Tomeu Pujol, per l'altra tenia la seva pròpia experiència actoral com a base de la seva preparació -sempre enmarcada dins els límits del teatre regional mallorquí-, no hi va manca mai dins el grup l'afany i la il·lusió d'anar descobrint per ell mateix les moltes possibilitats que el teatre pot oferir. Així, per exemple, els ingressos econòmics que feia el grup (sempre poc recolzat per l'administració local) els invertia en millorar els decorats, vestuaris, il·luminació, etc., de l'obra que s'estava preparant, aconseguint, cada vegada més, uns ambients teatrals més d'acord amb la temàtica de les obres. En l'aspecte «il·luminació», Sa Paparra ha d'agrair tot el saber professional i la feina que va aportar en Miquel des Pont Setri, sempre amagat darrera els decorats però formant part d'ells.

Així va ésser que, amb pocs mitjans però amb unes feres ganes d'investigar dins l'art de fer teatre, «Sa Paparra» es va anar consolidant dins el poble com a un potent grup cultural-teatral, en el qual com a primera i fonamental base, hi regnava sempre un fort companyerisme dins un ambient, diguem-ne, festiu. Tant és així que una de les activitats que més agradaven al grup era la dels «happenings», però entesos de forma privada (tal vegada li escau més la denominació d'improvisacions o fets espontanis). Però, sigui d'una manera o altra, es pot dir que el grup va abusar una mica de fer aquest tipus d'activitats parateatrals, deixant una mica de banda els projectes seriosos que intentava montar.

És clar, la gent del grup s'ho passava molt bé participant a tot tipus d'activitat o festa que es feia al poble, després s'anava al Saló Parroquial (bunker d'aquesta perillosíssi-

ma banda mafiosa», com se'l va anomenar en certa ocasió a la premsa regional en unes, no gaire acertades, declaracions d'un polític local) i s'assajava el temps que sobrava, es a dir, que els assajos s'interrompien molt sovint per preparar tal o qual activitat extra-teatral. Si a això hi afegim l'interès de la gent en deixar el teatre a un segon (o tercer) pla del seu temps d'esplai, ens trobam amb què no hi ha manera de fer un sol assaig amb tots els membres, ja no del grup, sinó dels que tenen un paper dins l'obra. I així, és clar, no surt res.

D'aquesta manera la il·lusió dels primers temps (anys) de Sa Paparra per fer teatre, per disfrutar de fer teatre, per progressar en el teatre, anà desapareixent a un ritme bastant accelerat, sobretot els darrers dos anys, durant els quals no es varen fer més que una o dues representacions.

Vaig tenir l'honor d'assistir a la darrera representació que va fer Sa Paparra en públic i, sincerament (i m'hauran de perdonar), va ser desastrosa. Era «Metge a garrotades» d'en Molière, i s'havia de representar a Selva en una de les molt desitjades i poc realitzades sortides que es varen fer fora del poble. No vull calificar l'aspecte tècnic de la representació, però la poca il·lusió que regnava per fer aquesta sortida ja donava a entendre una mica com sortiria la representació. Crec que el que va passar aquest dia va ésser una fita important pel grup en quan als límits de la seva existència com

a grup de teatre. A partir d'aquí ja tot va anar malament.

Es convocaren assemblees, per discutir el que li passava al grup que no tengueren massa èxit en quan a una hipotètica injecció de moral pel grup, que la necessitava. Perquè l'única persona que aportava la moral en els moments més perillosos que havia tengut era en Pujol; però en Tomeu feia prop d'un any que ja ho havia deixat (no teòricament, però sí pràcticament).

En canvi, aquest companyerisme del que xerrava abans mai no va desaparèixer en cap moment. Tant és així que el grup de teatre Sa Paparra com a tal ja és història, però perdura una espècie d'associació d'amics de Sa Paparra que encara funciona bastant bé, i s'organitzen festes i sopars en els quals es recorden vells temps de glòria.

Xesc Amengual Bauzá

Sa Paparra: 10 anys... i molts més...

Mai estaràs més aprop de la mort que quan sentis més amor per la vida.

Amb aquesta frase vull començar aquest petit recull d'idees, records i enyorances d'una història: SA PAPARRA.

Aquest nom al qual tots n'estam lligats, directe o indirectament, i que ens fa pensar que va esser, o, que hagués pogut esser.

És inevitable refusar la imatge romàntica i, fins i tot, fantàstica, d'una colla d'adolescents que feien del teatre una revolució; de la cultura un passatemp sà i divertit.

Aquesta imatge que tots i cada un de nosaltres ens hem creat, és la resposta a totes les possibles acusacions a les quals «Sa Paparra» s'ha vista sotmesa. La imatge còsmica, atípica i abstracte d'un grup al qual sols va esser jutjat pels fets, mai per les intencions. Aquest «que hagués pogut esser», encara (després de més de tres anys d'inactivitat teatral) ens acosa i ens reprimeix. Tots volien el seu «Sa Paparra», tothom volia que el seu projecte fos el que es dugués a terme, però on eren tots «aquests»? als despatxos, als cafès, al carrer. Nosaltres ens limitàrem a esser un grup d'amics, un grup de teatre, un grup festiu... Érem simplement «Sa Paparra», i mai deixarà d'esser-ho.

La culpa: de qui fou? vàrem esser nosaltres?, o per altre caire, la culpa és de qui volia per la seva «Sa Paparra»?

Després d'aquests deu anys que es formà «Sa Paparra» són molts els joves i no tant joves que feren d'aquest grup una institució. D'una manera o altra contribuïren tots a fer una realitat un somni. Aquest somni aquesta il·lusió feia massa anys que dormia dins aquest poble:

el somni de què gent de totes les edats, idees i condició social s'organitzassin, duguessin a terme un projecte, encara em deman si aquesta il·lusió si en lloc de traduir-se en teatre s'hagués traduït amb una altra mena d'activitat hagués funcionat.

La realitat és una: que «Sa Paparra» va néixer de res i ja mai podrà morir. Han mort parts seves però la institució que representa avui en dia en aquest grup és tan forta que per morir definitivament haurà de morir el poble.

Són massa records per deixar un moment d'enyorar-se de la màgia que ens rodejava. Són records com el del dia del cop d'estat del «23-F»: nosaltres ens vérem com cada vespre per assajar i en lloc d'assajar hi hagué una reunió de caire partisana on tots parlàvem d'una hipotètica resistència popular.

També em ve al cap el del dissabte abans de la Beata-86 (any envant, any enrera) després d'un sopar on canviàrem impressions amb el periodista Santiago Castelló, ens dirigíem al saló parroquial per mostrar-li les nostres qualitats artístiques (feia un article damunt «Sa Paparra» al diari «ABC»). Ens férem unes fotografies a l'escalonada de l'església. Aquest any la nostra impotència era ja majúscula ja que no havíem estat convidats a les festes i la subvenció havia estat ridícula (com cada any). Aquell estat de nervis i rebel·lió es convertí amb una mini-manifestació. Teníem tot el dret d'aquest món a fer el que férem i cap de nosaltres s'empenedeix, els atacs en la premsa per part d'una sèrie d'estaments oficials feren que tornàssim més rebels. Aquest dia prometérem que no ens «casàriem» amb ningú, i si volien res: «per favor i pagant».

«Sa Paparra» existeix encara, aquella fe en superar moments difícils quedà impregnada amb tots nosaltres i que no hi ha més cultura que la que surt del poble. Donàrem una lliçó de valentia a tots els joves d'aquest poble: és possible organitzar-se i passar gust.

Dels records que tenc (i com jo tots els de «Sa Paparra») fora cap dubte són els que ens passaren damunt les posts de l'escenari, allà on la soletat de l'actor és absoluta, allà on un home demostra la seva autosuficiència, el seu orgull com a actor. Són records tan íntims que desvellar-los és una profanació al teatre. Són secrets, són actes d'amor.

«Sa Paparra» continuarà molts anys donant mala vida, intentant demostrar el seu bon saber, s'apuntarà a totes, i com no, Déu sap si un dia tornarà donar la sorpresa. El grup hi és, qui pot assegurar que ja mai ho intentarà una altra vegada.

La gran afició que el teatre ha suscitat amb aquests deu anys és paupable: poques representacions que es fan a Ciutat i al Principal de Manacor que qualche membre del grup s'hi perdi. Dos companys de «Sa Paparra» han format un nou grup de teatre, jo mateix vaig fer tot el que estava al meu abast perquè una obra de teatre fou editada i així fins que es fa realitat; són molts els detalls els que demostren una cosa: «Sa Paparra» encara coetja.

He començat dient que quan estimes més la vida és quan t'arriba la mort, nosaltres morirem però quedaran altres vides, altres boques diran «Sa Paparra».

Cada mes m'he d'enfrontar amb el deure —sovint acaba essent un plaer— d'enfilat la contarella amb un personatge conegut des de la llunyania, en altres la trobada és amb qualcú amb qui m'uneix una certa amistat, i altres mesos ocorre, que l'home de les planes centrals era per a mi un perfecte desconegut, fins el moment mateix de començar la conversa, camada endins del seu passat, les seves alegries i penes.

Però aquest mes he d'escorcallar la paraula i la vida d'un home molt estimat per a mi, d'un amic entranyable, que porta la culpa d'haver-me empeltat la curolla d'allò que anomenam l'escenificació de la paraula, que deu arrossegar el penediment pel fet d'esser l'inductor directe de la meua vocació periodística. Per això, per tot allò que compartim En Tomeu Pujol i l'humil signant d'aquestes planes, potser m'haureu de saber perdonar el tel de l'emoció, la teranyina de la llàgrima enfilada entre el brodat de les paraules. Però aquesta proximitat i aquest coneixement mutu de personatge i autor, ben segur que n'haurem de treure un bon profit, perquè la capficada dins el pou màgic dels records i els sentiments, serà per força, més intensa i sincera. (Entrevista de Miquel Segura a Alexandre Ballester. El Dia 16, 6 de Nov. 1988).

- Després de la interpretació del Rei Herodes, a n'en Mateu «Avion» se li va ocórrer fer un grup de teatre amb la gent jove que hi havia en el club i de passada ens va embolicar a l'amo en Miquel «Solleric» i a mi.

- I arrel d'això...

- I arrel d'això va néixer «Sa Paparra».

- Dels seus llavis surt un somriure —tal vegada irònic— com si el record del passat esdevingués present.

- Vàrem representar obres al llarg de cinc anys. Això no vol dir que pel simple fet de no haver representat cap altra obra durant els darrers cinc anys, el grup com a tal hagi desaparegut.

- Encara que estiguem a principis de maig fa fred i la pluja ha batiat de bell nou el ja florit camp mallorquí, però en Tomeu segueix obstinat en parlar de teatre.

- Mira, en temps dels nostres pares, el públic era més imaginatiu, potser fos

degut a no tenir la influència de la televisió o també potser que per això les obres de tipus experimental no gaudeixen d'un públic adequat com també a una manca diguem-ne d'una escola de teatre pels nins, que faci que el públic assiteixi de cada vegada menys a una obra de teatre, exceptuant aquelles en què l'actor principal sigui conegut, pel siple fet d'haver sortit repetides vegades a través de la petita pantalla de televisió, exceptuant, és clar, el que podríem anomenar teatre popular o d'evassió.

- La gent que viu fora del món del teatre ignora per complet els esforços que representa el muntatge i posterior presentació d'una obra, i es creuen que és tan senzill com el fet d'esser una mata llençisclera, que pot viure de l'aire del cel i de la pluja.

- A la vida hi ha una sèrie de gent bona, per fer teatre, i que d'haver-la recolzada, hagués pogut sorgir un grup no professio-

nal però que en el futur, sí hagués pogut crear escola, perquè dins un col·lectiu on imperen unes ideolo-

En temps dels nostres pares, el públic era més imaginatiu

gies diferents, a l'hora de representar una obra, s'ha sabut separar l'ideologia pel bon que fer a l'hora de representar una obra.

- I afegeix...

A la vila hi ha gent molt bona per fer teatre però, no se la recolza

- Arrel d'això crec que l'experiència ha resultat molt positiva, ja que per exemple un d'ells, al menys ja ha publicat una obra de teatre —per cert

amb molt bona crítica— un altre ha estudiat Art Dramàtic a Barcelona i a la majoria de gent que formava el grup ha elegit com a professió la creativitat.

- Aquelles parets gruixades del vell casal, tota ella incrustada de pedra viva on s'hi amaga el fons i el rerafons de la nostra història, però també les raons més ama-

Quasi tots els que formaven el grup han elegit com professió, la creativitat

gades del nostre comportament passat i present es resisteixen a deixar-se captivar pel conrador de la paraula.

- Escriure una obra de teatre, no és simplement escriure un text. A aquest text se li ha d'imprimir un ritme, ja que sense ell una obra resultaria incompleta. A més si a aquesta obra de teatre l'has de representar

damunt un escenari, llavors l'actor ha d'utilitzar la seva imaginació per dotar-la de la fantasia i els moviments necessaris perquè l'obra resulti més atractiva per l'espectador.

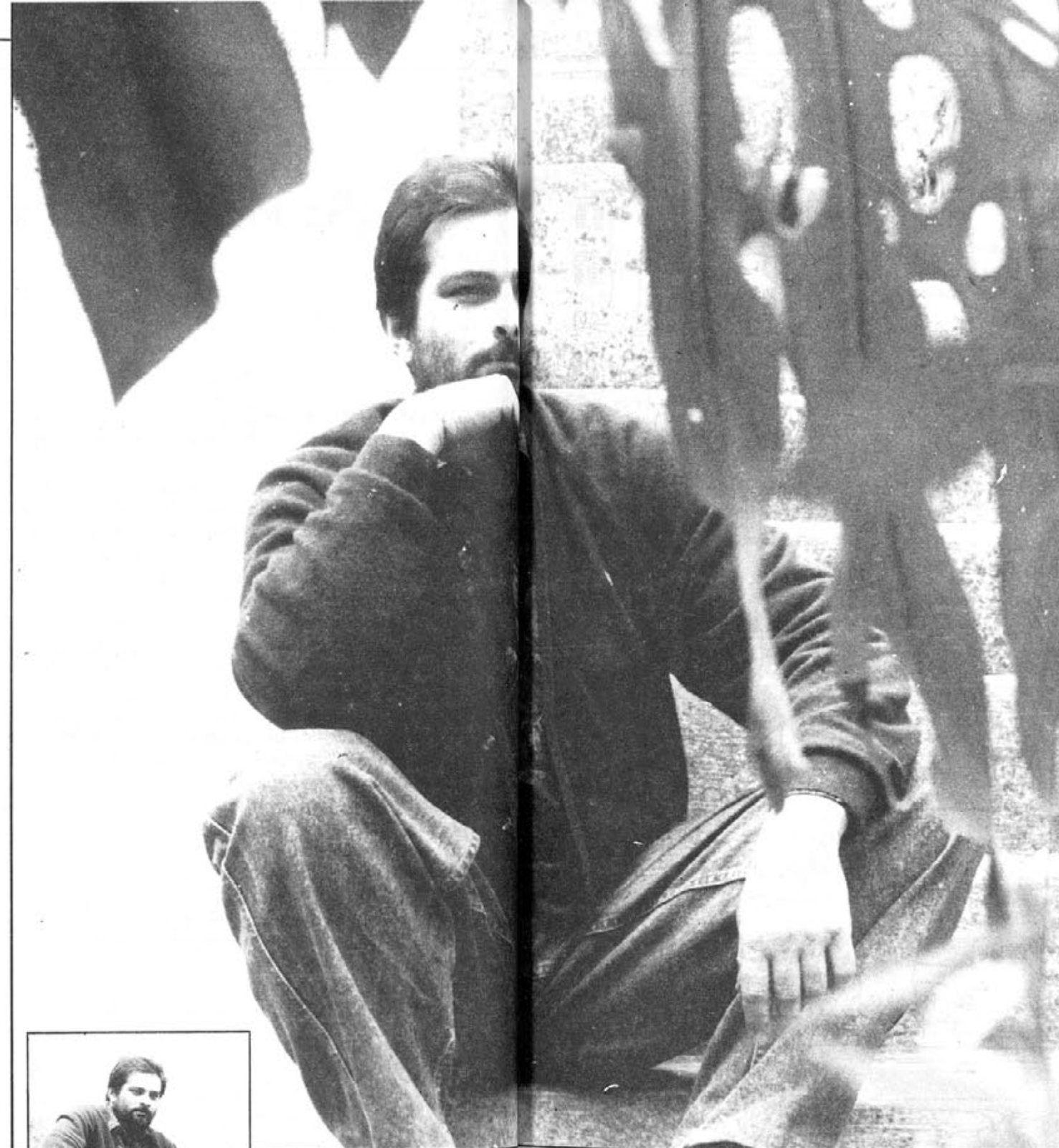
- No basta tot un capvespre per parlar amb en Tomeu Pujol, ni jo hauré tengut l'encert necessari per captivar el cor del meu estimat amic, sabent en certesa que la feina —per part dels dos— ha quedat a mig fer.

- El meu bon amic i crític Santiago Castell, fa cinc anys em va comentar que si jo deixava el grup, es tancaria el darrer capítol de la història de Sa Paparra.

Textos i fotos: Francesc Amengual

Tomeu Pujol

El motor de «Sa Paparra»

Colònia a la Porciúncula

alumnes de 1^a i 2^a d'EGB
Curs: 89-90.
c.p. de Vilafraanca.

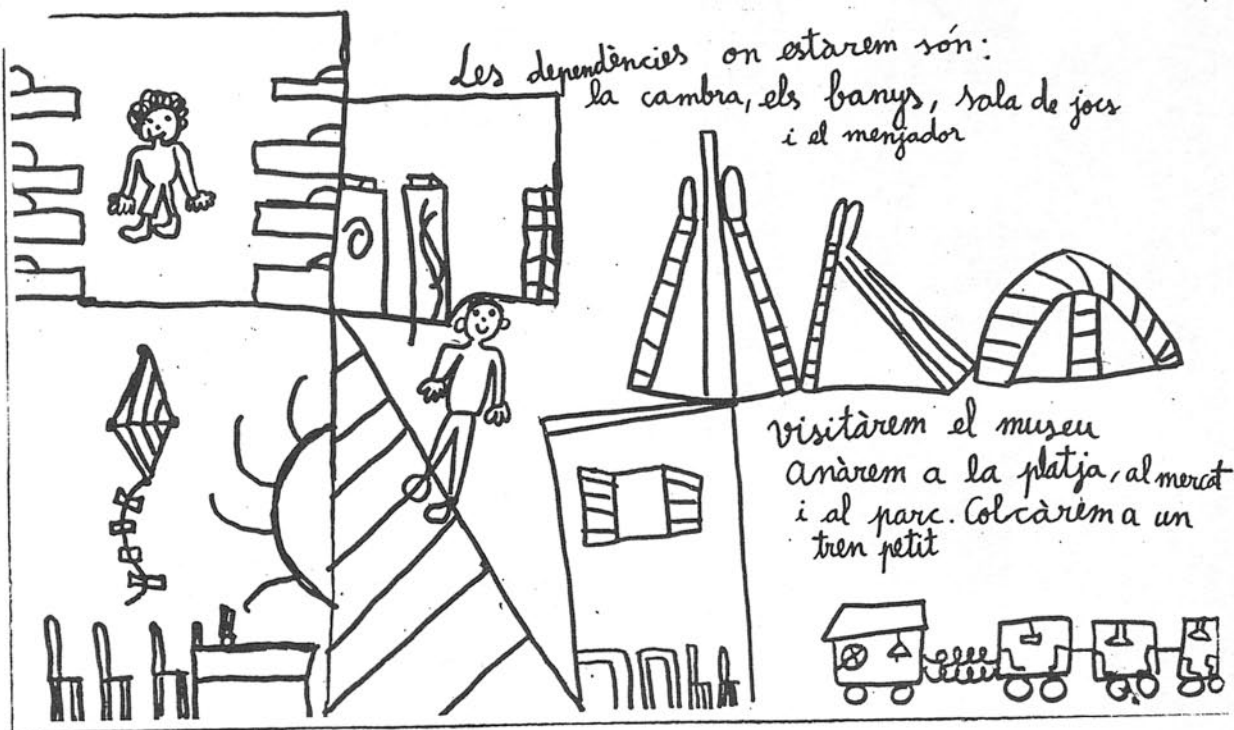
Vocabulari:

Colònia = Conjunt de persones que passen una temporada d'estiu fora del seu lloc habitual de residència.

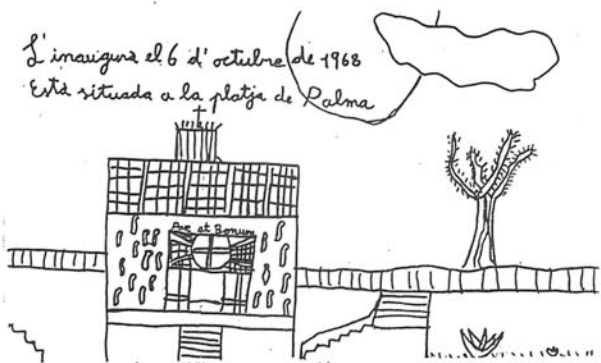
Porciúncula = 1) Porció petita.

2) El primer convent que va fundar sant Francesc.

L'església de la Nostra Senyora dels Àngels:
és la nova església del Seminari dels Pares
Franciscans a la Porciúncula.

S'inaugura el 6 d'octubre de 1968
Està situada a la platja de Palma

L' alumnat del primer nivell del C.I. després d'haver vingut de la Porciúncula realitzarem la següent enquesta:

- 1ª Què t'agrada més de les Colònies?
- 2ª Què és el que no t'agrada?
- 3^a A quins jocs jugares?
- 4ª Quines cançons cantares?
- 5ª Llocs que visitares
- 6ª Tornaries a unes altres Colònies?
- 7ª Quins amics o amigues feres de Porreres
- 8ª Què t'agradaria de l'arenal pel teu poble?
- 9^a I què no t'agradaria?

Un Turista

Els resultats foren els següents per ordre de preferència:

A la pregunta n°:

- 1^a { - Els parcs
- La mar i els gelats
- Els sopars i les lleties

- 2^a { - La llet i les lleties
- les dutxes les patates
- i el futbol.

- 3^a { - jocs de saló
- el futbol
- jocs al parc i a conillons d'amagat

- 4^a { - "Un Caragolet"
- "saló dance"

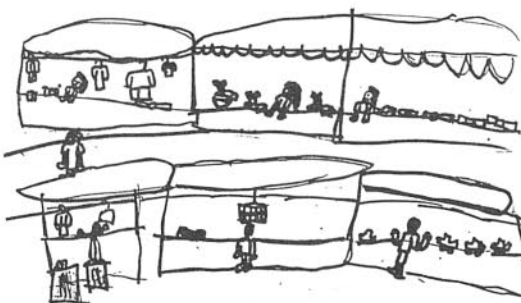
- 5^a { - El mercat
- la platja
- El museu, el teu, i l'església.

- 6^a { - si -
- no ho sé -

- 7^a { - tots i totes -
- Colau -
- Toni, Tomieu, Maria, M^a del Angels -

- 8^a { - La mar
- El tren, els hotels i les tendes

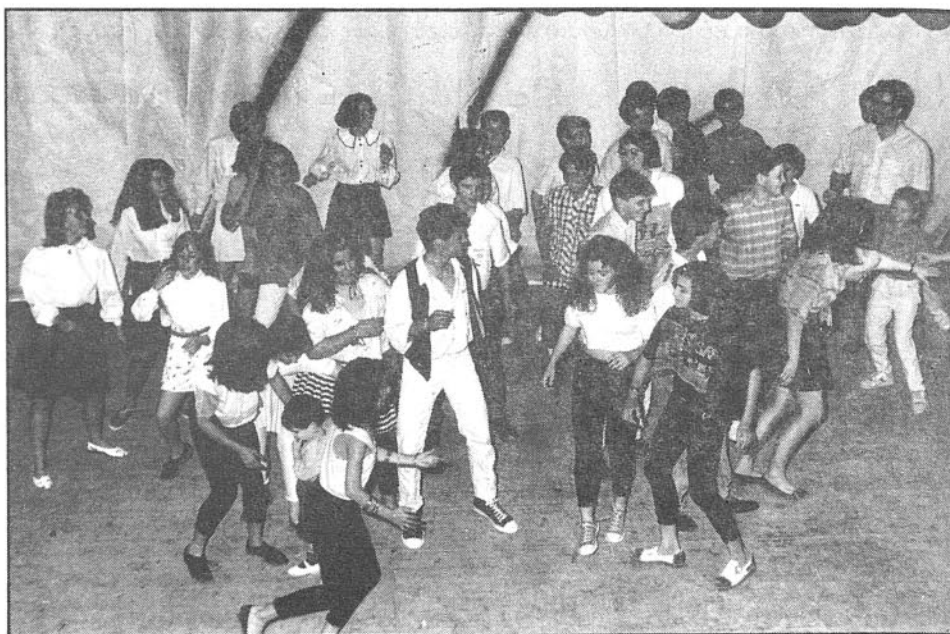
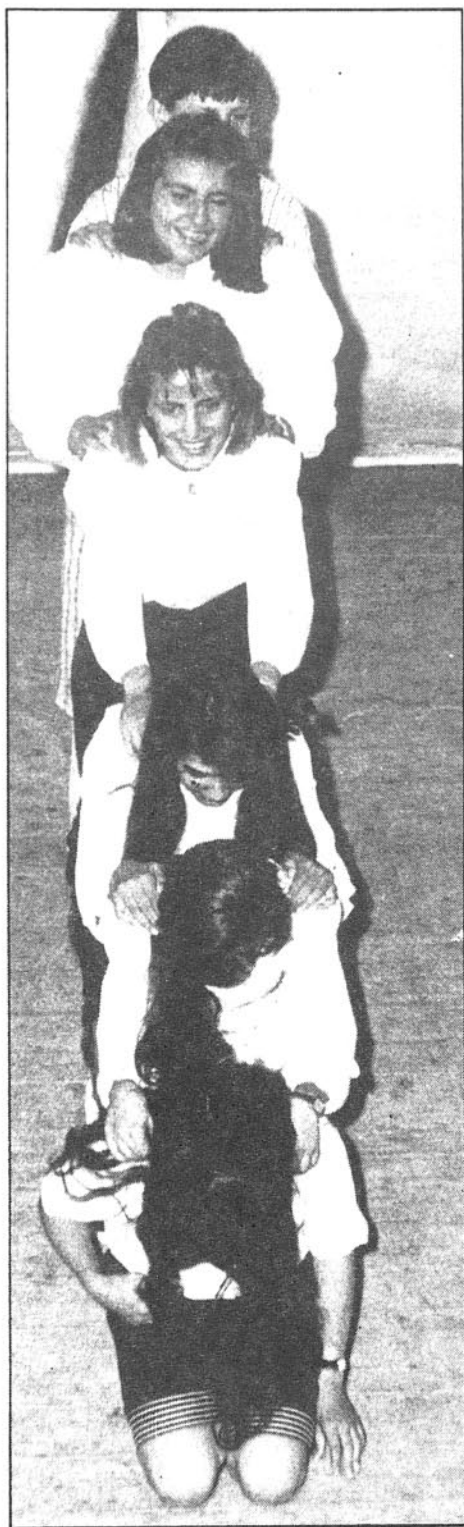
- 9^a { - Els hotels i els edificis alts
- La brutor i els gats
- Marragent i els turistes

el mercat

El parc

Festival escolar

El passat diumenge dia 27 de maig a les 6 de l'horabaixa els alumnes de 6^a i 7^a de la nostra escola realitzaren una mostra de ball al saló parroquial de la Vila per a recollir «duros» pel viatge d'estudis del proper curs 90-91.

Els balls foren preparats pels propis nins dirigits per la professora de música del centre.

Com a tutors volem agrair l'entusiasme i participació de tots els alumnes i destacar que malgrat els

nervis tot va sortir molt bé.

També ens agradaria donar les gràcies al rector que ens va deixar el saló parroquial per aquest acte, a en Joan Estrany per la seva col·laboració en els preparatius, i destacar la nombrosa assistència i bon comportament dels assistents.

Esperam poder repetir aquesta experiència i millorar-la en properes ocasions.

Tutors de 6^a i 7^a

«Mussols de Soca» un nou grup de teatre

Des de finals de l'any passat s'ha anat gestant un nou grup de teatre. Començaren fent assatjos a una sala de damunt «Es Niu» i ara, mig any després ja s'han formalitzat legalment. S'anomenen «Mussols de soca» i de moment està format per: Xesc Amengual Bauzà, Jordi Roselló, Olga Palet Gelabert, Damià Martí Llodrà, Margalida Sastre Mascaró, Pep Sansó Martí, Pere Garí Ferriol i Francesca Martí Llodrà.

A hores d'ara els assatjos els realitzen a una sala de l'escorxador que els ha cedit l'Ajuntament. En Maties Galmés, exmembre de «Sa Paparra», els ha ajudat a montar un taulat de mig metre d'alçada. Han demanat ajuda a l'Ajuntament, sol·licitant una subvenció i del material que empen pel decorat, hi ha peces que varen pertànyer a «Sa Paparra» i altres els han aconseguit abans de què arribassin a l'abocador de Ciutat. Entre els projectes més immediats està l'aconseguir que alguns joves de la vila es decideixin a prendre part en el nou grup i així poder assajar entre setmana, ja que de moment sols assagen el diumenge horabaixa perquè el grup és reduït i per preparar les representacions s'han de respectar uns mínims de participació.

Per ara no tenen intenció de representar cap obra «fins que estigui ben treballada» i pel que contenen assagen tres: «Les roselles diuen,

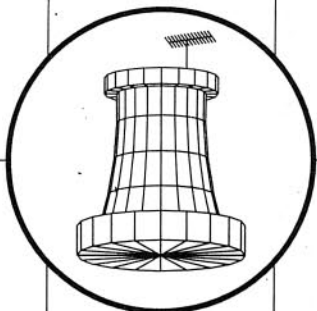
no!» de Guillem Cabrer, «Violeta», i «El facinerós és al replà» de Joe Orton.

També en el seu programa d'activitats per aquest any, hi figura la realització d'un taller de teatre de quatre setmanes de duració i que es podria fer entre els mesos de setembre i novembre. A part de tot això, el que s'intenta aconseguir és que es pugui acondicionar el seu actual local d'assaig que com dèiem abans és a una sala de l'escorxador. Una

sala que està vora el clot on s'hi tiren les butzes dels animals que es maten al mateix edifici i que deixa escapar una forta olor que arriba fins el lloc on assagen. Un dels capdavanters del grup, En Xesc Amengual Bauzà, anima a tots els que sentin interès pel teatre que s'apunten al grup i per fer-ho basta posar-se en contacte amb ell o amb qualque membre del grup. El telèfon d'En Xesc és el 56 04 52.

M. Barceló

Radio i Televisió "LA VILA"

Vilafranca de Bonany

Es vol posar en marxa, de forma continuada la Ràdio i la Televisió de la Vila. TOTHOM que vulgui i pugui col·laborar està CONVIDAT A LA REUNIÓ que tindrà lloc dissabte dia 23 de Juny a la Rectoria Vella a les set de l'horabaixa.

CASERO AUTOMÁTICO
LA CAJERA

HORARIO
DE 9:00 A 21:00 HORAS

CAFETERIA

RESTAURANTE

CARRITOS

PARKING GRATUITO

Plancha Phillips HD 1463.....	3.998
Secador Bitensión Phillips HP 4327.....	2.120
Secador Profesional Kelner CM-311.....	2.995
Lámpara sobremesa Martins Mod. 1059.....	6.424
Lámpara sobremesa Martins Mod. 1215.....	4.632
Organo Casio Electrónico SK-10.....	5.083
Radio Cassette Sanyo Stereo M 9709 K.....	7.638
Mini cadena Kanebo (Compact disk + Altavoces)....	43.158

El Mundial ha fet minvar la presència de públic en el Poliesportiu de l'Escola

La festa del «futbet» ja està en marxa

Acabada la lliga de futbol, a començament del present mes es donava sortida a una nova edició, la setena ja, del Torneig Local de Futbol Sala. Onze equips, una vegada més, formen dos grups dels que sortiran els quatre semifinalistes que el 20 i 21 de juliol es disputaran el passat a la final que es jugarà el 29 del mateix mes. En l'aspecte organitzatiu, el canvi que crida més l'atenció és l'alliberament del límit d'edat que ha fet possible la participació de gent molt més jove que en altres anys. Això suposa també, que al·lots de la categoria aleví puguin fer un peu a peu amb gent madura de 30 anys. Per tant aquesta mesura alliberadora no deixa de resultar un tant estranya.

Pel que fa als primers resultats que s'han donat, hi ha poques sorpreses que destacar. Per ara, el partit jugat amb més nervi fou el que enfrontava a dos teòrics aspirants a jugar la fase final del torneig. És tracta de «Es Cruce», que conta amb tota l'herència del tricampió «Es Cantó» que enguany no participa i el conjunt de «Ceramicar». El partit, jugat el 9 de juny acabà amb 2-0 a favor dels primers. «Es Cruce» demostrà la seva candidatura a aconseguir el campionat i «Ceramicar» que no desentonà, deixà clar que també s'ha de comptar amb ell per les semifinals. A l'altre grup, «Julians» campió del 89 no tindrà cap problema per encapçalat el seu grup, si no hi ha sorpreses, i Son Parxana i Optica Bonany-Can Botelles sembla que hauran de realitzar un duel el 13 de juliol per saber qui es qui. Can Chaves, també és un equip que no se'l pot descartar i que pot complicar les coses a «Es Cruce» y «Ceramicar».

A partir del 20 de juliol començarà la segona fase que inclou els partits per definir les posicions finals i els equips que jugaran la final de «La Beata» del que sortirà el setè campió. En les sis ocasions anteriors, Ses Gaceles en el 84, Es Niu en el 85, Es Cantó en el 86, 87 i 88, i Es Julians en el 89 es feren amb el primer trofeu que dona l'Ajuntament al campió del Torneig Local de Futbol Sala.

C.E. VILAFRANCA

Malgrat l'acabament de lliga sembli ja un poc lluny, convé recordar que el polèmic final amb el partit contra el Sant Joan, ha estat estudiat per la Federació Territorial de Futbol. Per una banda perquè l'àrbitre del partit va fer una segona acta en la que reflectia l'acossament d'alguns jugadors locals quan el partit ja havia finalitzat. Es va temer que la Federació sancionàs el club però al final la cosa s'ha quedat amb una in-

«Es Julians» campió del Torneig del 89

vestigació de la que el C.E. Vilafranca no ha rebut cap notificació.

ALEVINS

Barracar - Vilafranca0-1
Vilafranca - Montuiri1-2
Algaïda - Vilafranca0-6

Aquests han estat els tres darrers partits que ha disputat l'equip aleví. Amb aquests resultats el Vilafranca ha consolidat una posició enmig de la classificació final de la seva categoria.

M. Barceló

CALENDARI FUTBOL SALA

1 Juny:
Es Julians - Pipelles Ca Na Caia, 20'30
Son Parxana - Ca's Ros, 21'30

2 Juny:
Opt. Bonany-Botelles - Ca's Ros, 19'30
Es Julians - Banca March, 20'30
Son Parxana - Pipelles Ca Na Caia, 21'30

8 Juny:
Son Parxana - Banca March, 20'30
Opt. Bonany-Botelles - Pipelles Ca Na Caia, 21'30

9 Juny:
Ceramicar - Es Cruce, 20'00
Sa Paparra Expo-90 - Ca'n Chaves, 21'00

15 Juny:
Ca'n Chaves - K.G.B., 20'30
Es Cruce - Sa Paparra Expo 90, 21'30

16 Juny:
Opt. Bonany-Botelles - Banca March, 20'00
Es Julians - Ca's Ros, 21'00

22 Juny:
Banca March - Ca's Ros, 20'30
Es Julians - Opt. Bonany-Botelles, 21'30

23 Juny:
Ceramicar - Sa Paparra Expo 90, 20'00
Es Cruce - K.G.B., 21'30

29 Juny:
Es Cruce - Ca'n Chaves, 20'30
Ceramicar - K.G.B., 21'30

30 Juny:
Es Julians - Son Parxana, 20'00
Pipelles Ca Na Caia - Ca's Ros, 21'00

13 Juliol:
Pipelles Ca Na Caia - Banca March, 20'30
Son Parxana - Opt. Bonany-Botelles, 21'30

14 Juliol:
Sa Paparra Expo 90 - K.G.B., 20'00
Ceramicar - Ca'n Chaves, 21'00

IIª FASE:

20 Juliol:
5ª clasif. grup B - 5ª clasif. grup A, 20'00
3ª clasif. grup A - 4ª clasif. grup B, 21'00
1ª clasif. grup A - 2ª clasif. grup B, 22'00

21 Juliol:
5ª clasif. grup B - 6ª clasif. grup A, 20'00
3ª clasif. grup B - 4ª clasif. grup A, 21'00
1ª clasif. grup B - 2ª clasif. grup A, 22'00

27 Juliol:
5ª clasif. grup A - 6ª clasif. grup B, 19'30
7ª i 8ª lloc, 20'30

28 Juliol:
5ª i 6ª lloc, 19'00

29 Juliol:
3ª i 4ª lloc, 19'00
GRAN FINAL, 20,00

L'amor d'una persona

Se viu d'il·lusió
a damunt aquesta terra
cadascú a on pot s'aferra
aquesta és sa raó.
Molt diferent és s'amor
que un moment se presenta:
una dona resplendent
te fa perdre es timó.

Te pega un no sé què
i quedes prisioner,
sa hermosura que té
t'hi donaràs de dever.
Es moment va robar-te
sa teva tranquil·litat
a ella vius entregat:
has perdut lo teu poder.

Això me va succeir
amb tu, tan guapa Magdalena,
com rosa que te captiva
l'olor de tu vaig sentir.
Jo no volia fugir
d'aquella temptació:
de ver, te deman perdó,
duc desviat es camí.

Si a mi m'haguesses trobat
dins sa meva joventut
tot carregat de virtut,
no m'hagueres escapat
perquè hauria arribat
an es punt de robar-te
empleant es meu poder
això hauria intentat.

Si jo fos un maraja
tot carregat de millons,
haguera duit pretensions
de poder-te conquistar
i de prop poder contemplar
sa teva digna escultura,
també sa rialla pura
que s'homo va captivar.

Dins un harem estaries
guardada com una joia
amb vestit color de rosa,

d'això ne presumiries;
teves criades tendries,
esclaves per mandar-les
jo rei de tot el comès:
faries lo que voldries.

De collar amb diamants,
d'això res te faltaria,
una túnica blanca i fina
cobriria es teus encants;
i jo estimant-te tant
viuria embadalit,
ne trauries bon profit
de tot aquell meu regnat.

Tendries per passejar
un molt ben cuidat jardí
de roses i jessamí
pel bon aire respirar,
camí per tu passejar
ple d'arena ben porgada
perquè teva fina planta
no es pogués perjudicar.

Un brollador poderós
desprenguent aigua molt clara
i quan el sol t'acariciava,
sentiries les frescors.
Diries que és d'hermós
viure d'aquesta manera!
Allargau la vida meva,
Déu, que sou tan bondadós.

La sala per tu dormir
de catifa ben vestida,
de Pèrsia se la duria
perquè tot pogués lluir.
Així teu garrit dormir
no seria molestat,
un silenci sepulcral
allà pogués existir.

Finestra ampla hi hauria
de cara en el Llevant,
el sol quan se va aixecant
la claror t'enviaria.
A tu se entregaria
si l'haguesses de mester.

Faries lo que et convé:
a teva ordre estaria.

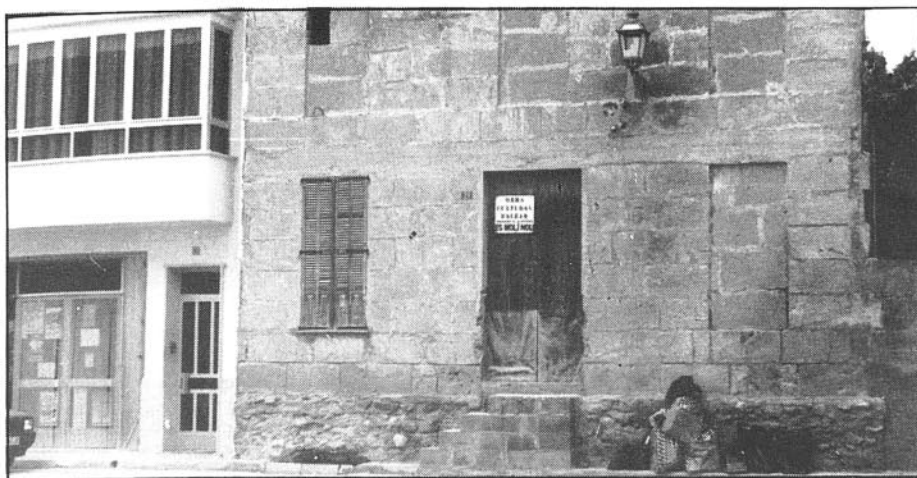
Quan t'obriries sa porta
d'aquell ampla ventanal
veuries un jardí gran
diries molt m'aconhorta;
una brisa bastant bona
te vendria dels rosers,
setembrins i clavallers
del bon dia sa resposta.

Ses teves debilitats
totes serien servides,
amb rol te passetjaries
no tenguent dificultats;
un xofer ben preparat
a teva disposició
amb tots s'atenció
tot te seria aprovat.

Conviuries amistats
de sa gent més distingida,
honrada també molt rica
de l'alta societat.
No faltaria embat
per poder-vos divertir;
balls i festes assistir
per tu ben organitzat.

Magdalena, jo te vull dir
fins a on arriba s'amor:
això és il·lusió
t'hagués pogut succeir.
Qualcun la pogué tenir
a sa gran felicitat
però a lo exposat
jo no lo t'ho puc servir.

En sa vida pensaré
en sa teva escultura,
també en sa hermosura
que qualche persona té.
Vares esser un roser
que s'olor me va cridar
i ara m'has de perdonar
sa feina que te vaig fer.

CANVIAM LA REDACCIÓ

Degut a què la casa que fins ara havia estat ocupada per la redacció d'aquesta revista, hi han de fer reformes, l'hem haguda d'abandonar. No ho volíem fer sense donar gràcies a l'Amo En Guillem «Parric» per la seva atenció que ha tengut cap a «Es Molí Nou». Esperam el proper mes estar a un nou lloc. De totes formes, d'aquí en endavant, el domicili de la revista serà carrer Francesc Sansó, 2.

«QUALITAT CONTROLADA» PER ALS MELONS

Una ordre del conseller d'Agricultura i Pesca, que va entrar en vigor el 29 de maig, regula la concessió de l'etiqueta de «Qualitat controlada» per als melons. Aquesta etiqueta, que ja està instaurada per a diversos productes agrícoles, es lliura a empreses envasadores de melons produïts a les Illes Balears, les quals duguin un control de cada lot amb comprovació del contingut dels sòlids solubles.

Per a la varietat autòctona Eriçó, els melons hauran d'ésser: sencers, sans, nets, sense humitat exterior, sense olors o gustos estranys, amb un grau suficient de creixement i maduració, amb la forma i el color característic de la varietat, i aspecte fresc.

Els melons hauran de presentar-se en caixes, que reuniran els fruits amb similitud de pes i diàmetre. Els productes duren una etiqueta adherida, on s'indiqui: Meló categoria I, varietat Eriçó, contingut mínim en sucres: 124, consells de conservació i consells de consum.

Margalida Rosselló la nova assistenta

MARGALIDA ROSSELLÓ NOVA ASSISTENTA SOCIAL

Des del primer de juny Margalida Rosselló Bauzà és la nova assistenta social de Vilafranca, contractada per la Mancomunitat del Pla de Mallorca. El dimecres de 9 a 13 hores és a l'Ajuntament per atendre a qui ho necessiti. Aquest és un servei necessari i que està portant molt bon resultat en els pobles del pla. La feina de les assistents socials es fa mitjançant una coordinació entre la gent que treballa en favor d'una major atenció social als necessitats. Des d'aquí li desitjam tota casta de sort a aquesta jove de la vila que a ben segur complirà amb la seva difícil tasca.

NOU AUXILIAR ADMINISTRATIU A L'AJUNTAMENT

Mentres duri el temps de baixa per part de la secretària de l'Ajuntament, s'ha contractat de forma temporal un nou auxiliar administratiu. Es tracta del jove Juame Chapira

Rosselló. Fa unes setmanes es publicà un ban convidant a tots els vilafrancers interessats en ocupar aquesta plaça, que fessin arribar la relació dels seus coneixements i estudis a l'Ajuntament. S'ha donat el cas de què l'elecció la va fer «a dit» el batle i que als demés que aspiraven a la plaça no se'ls ha donat cap explicació. Sense posar en dubte la capacitat de «l'elegit», el batle ha demostrat una vegada més la millor manera de fer coses embullades i de forma discriminatòria.

DEMOGRAFIA

Bartomeu Riera Barceló, passava a millor vida el 20 de maig als 58 anys. Descansi en pau.

Sebastià Barceló Bauzà, fill de Biel i Martina, arribà a aquest món dia 9 de juny. Enhorabona.

PLUVIOMETRIA

Dia 27 de maig va ploure un promig de 8 litres per metres quadrats i dia 5 de juny 2'5. Les darreres setmanes han estat de poques pluges i el sol ja encalenteix de bon de veres durant el dia. L'estiu ja és aquí i per refrescar-se, sapiguen que la piscina està oberta al públic des del primer dissabte de mes.

COBRAMENT DE QUOTES

Us recordam que aquest mes ja es començarà a cobrar la quota dels subscriptors de «Es Molí Nou». La quota és de 1.500 pessetes.

PLENS ORDINARIS

Cada primer dissabte de mes toca haver-hi ple ordinari a l'Ajuntament. L'hora de començament és a les onze del matí, (si el batle no té altres feines que fer). Si en té el ple es realitza el dilluns següent a la mateixa hora.

NÚMERO ESPECIAL

Pel mes de juliol estam preparant ja el número «Especial Festes» tots els col·laboradors habituals i als qui no ho són que els agraïrem molt si ens fan arribar els seus escrits, si pot ser, abans de final de juny.

De contraprestacions pel poble, el batle no en sap res.

Tot a punt per a què l'empresa de prefabricats de ciment armat s'instal·li a «Alcudiarrom»

«Vibrados Randa S.A.» i «Nova Teulera» ja tenen llicència d'obres per començar la instal·lació d'una fàbrica de peces de ciment armat a «Alcudiarrom». Segons informà el batle en el darrer ple, l'Ajuntament rebrà tres milions de pessetes en concepte de permís d'obra. A preguntes del PSM sobre possibles contraprestacions dels promotors per la declaració de Be d'Interès Social de la zona, feta en el seu dia pel consistori, Bernat Garí recordà als membres de l'oposició que «de Sant Martí se n'ha parlat de contraprestacions, però de la fàbrica, en cap moment».

Fent una mica d'història cal recordar que el 25 d'agost de 1988 es va dur a ple la demanda de les dues empreses per a què l'Ajuntament informés a la Comissió Provincial d'Urbanisme (CPU) de l'interès social que tenia el projecte. Aleshores el PSM demanà que a la vegada es negociàs unes contraprestacions pel poble a canvi de la declaració de

Be d'Interès Social, però el batle insistí que el moment més oportú era a l'hora de donar les llicències d'obres. En el ple de dia 2 de juny, Bernat Garí, sembla que no recordà les paraules dites el 25 d'agost del 88. Mesos més tard, la «Comissió Provincial d'Urbanisme» va desestimar la proposta de l'Ajuntament, qui en el ple extraordinari del 9 de febrer de 1989 acordà presentar un recurs a la CPU per a què reconsideràs la declaració de Be d'Interès Social. Efectivament el 20 de març del 88 la CPU do-

nava el seu vist i plau a la construcció de la fàbrica. Aquesta ocuparà una extensió d'uns 63.000 metres quadrats i presenta les darreres innovacions tecnològiques per a la realització de prefabricats de ciment armat. Les aigües brutes que tregui seran tractades per una microdepuradora. A la zona d'«Alcudiarrom» vora la carretera de Felantix, on s'hi ha de construir la fàbrica, ja hi ha una grua des de fa unes setmanes en bona senya de què les obres començaran prest.

M. Barceló

La mala memòria

Les noves empreses solen generar llocs de feina. Però a part d'això el poble té dret a rebre unes contraprestacions per certs favors que fa l'Ajuntament per a què es puguin instal·lar. El 25 d'agost del 88 el batle deia que l'hora de negociar les contraprestacions era quan es donàs la llicència d'obra. El 2 de juny del 90 el batle ja havia perdut la memòria i per tant el que havia dit el vent ho havia esborrat. És per demés, cada vegada que el poble intenti munyir la vaca, sempre n'hi haurà disposats a fotre-li la llet.

Miquel Barceló

DM - 31 de Agosto de 1988

VILAFRANCA DE BONANY.- El pleno extraordinario celebrado el pasado jueves 25 de agosto, finalizó con un serio enfrentamiento verbal entre el regidor Tomeu Oliver del PSM y el alcalde Bernardo Garí, que continuó una vez finalizado el pleno en el despacho de la alcaldía, a raíz de una pregunta realizada por el concejal nacionalista, sobre la manera de negociar "contraprestaciones" con las empresas beneficiarias de las delcaraciones de zonas de interés social.

Ocho fueron los temas que trató el consistorio, siendo el de la "Declaración de zona de interés social a Alcudiarrom" el de mayor expectación por el alto tono en que fue debatido. Una vez fue expuesta la solicitud de declaración de interés social de Alcudiarrom para las empresas "Nuevo Tejar S.A. y Viransa", la alcaldía propuso el traslado de ésta a la Conselleria d'Ordenació del Territori que en última instancia es quien declara oficialmente una zona de interés social. En la zona solicitada del predio de Alcudiarrom, las dos empresas antes mencionadas pretenden la ubicación de dos fábricas de material de construcción.

El regidor Oliver, como portavoz del PSM, declaró que su grupo estaba a favor de construcción de nuevas empresas, pero que éstas, al serles facilitada la tramitación de la declaración de interés social, debían dar unas contraprestaciones al Ajuntament tal como vienen realizando otros municipios de Mallorca, bien sea asfaltando calles o realizando obras de interés público y que reviertan en beneficio de la villa.

El alcalde, por su parte, le comentó al regidor del PSM que el Ajuntament no puede negociar contraprestaciones en el momento de serle solicitada la declaración de zona de interés social, ya que el Ajuntament lo único que puede aprobar es el traslado de la solicitud a la conselleria d'Ordenació del Territori. Bernardo Garí quiso convencer a Oliver de que el momento más oportuno de "negociar" con las empresas beneficiarias es a la hora de facilitar las licencias de obras.